

Divrei Torah

Parshat Breishis

27 Tishrei 5780 / October 26, 2019

Daf Yomi: Niddah 3, Nach Yomi: Nechemiah 4

Weekly Dvar Torah

A project of the

NATIONAL COUNCIL OF YOUNG ISRAEL

*SPONSORED BY THE HENRY, BERTHA AND EDWARD ROTHMAN FOUNDATION
ROCHESTER, NY, CLEVELAND, OHIO, CIRCLEVILLE, OHIO*

A Rabbi's Letter

Rabbi Chaim Wasserman

Rabbi Emeritus, YI Passaic/Clifton

Consider these lines carefully.

The Mirror

I look in the mirror
?And what do I see
A strange looking person
.That cannot be me

For I am much younger
And not nearly so fat
As that face in the mirror
.I am looking at

Oh, where are the mirrors
That I used to know
Like the ones which were
?Made thirty years ago

Now all things have changed
And I'm sure you'll agree
Mirrors are not as good
.As they used to be

,So never be concerned
If wrinkles appear

For one thing I've learned
,Which is very clear

Should your complexion
,Be less than perfection
It is really the mirror
!!That needs correction

,*Edmund Burke, 1729 – 1797*
Irish Philosopher

I am certain that many of you can fully identify with these wise words. But now let's talk Torah

The very first incident with humankind in the entire Torah concerns the ability of human beings to deny - to themselves
(*Bereishit 3*) .and others - the reality they face which they find hard to accept

.confronted this human paradox head on and offered a possible solution *Chazal*

R. Simon taught that when Hashem came to create Adam, the first human being, the heavenly angels formed several "groups each with a mutuality of counter arguments. Some insisted that mankind not be created, others were in favor of .the emergence of humankind

:alludes to this) when it says *Tehillim 85*)

"Kindness and Truth have met, Righteousness and Peace have kissed" חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו

.chassadim) towards others (*gomeil*) claimed: Let him be created since he will at times bestow kindness (*chesed*) Kindness

.countered: Let him not be created for he will be replete with deception and falsehood (*emet*) Truth

.insisted: Let him be created because he will look to be just and righteous (*tzedek*) Righteousness

.then declared: He will be full of dissention (*shalom*) Peace

.truth, and cast it down upon earth ,*emet* ultimately do? He took the trait of *HaKadosh Baruch Hu* What did

The heavenly angels were entirely confused, protesting: Master of the universe why are you debasing Your seal and flaunting Your Truth will grow ' (*Tehillim* Whereupon Hashem assured them, (as it says further on in this *As* inscribed "Emet" on which "(*Bereishit Rabba 8:5*)'.forth from the earth

The very first account of human deeds at the very beginning of the Torah comes to teach us about facing up to the truth. See how this scenario develops: The snake convinces Chavah that she didn't understand the truth of the restriction that Gd gives Adam to partake of the fruit and when she succumbs and eats. She then ,*Gan Eden* placed on the two trees is confronted by Gd his first reaction was to assert that he was not culpable. "It is the woman whom You gave me" she is .be blamed for this, he declares

Human denial in the face of reality is the theme of this scene. It is such a ubiquitous trait in human existence. And the Torah comes to teach us that to start with, before we go any further in its holy text, the search for truth, a lifelong .challenge of humankind, is the fundamental starting point of all of Torah

Denial to overcome some uncomfortable situation has its consequences. A patient living with diabetes intake. Visit the endocrinologist and a simple blood test (A1c) will disclose the average intake of sugar last three months. There is no denying it the doctor says

The psychologist is confronted daily with patients who will deny that the problem they are having really will transfer responsibility to therapist blaming him/her for the patient's travail

."The child will deny anything once confronted by parents with having done a "no, no

Sooner or later, a person will have to confront the reality of a conflicted situation. Some sooner; other tragically, never

Our Purpose in Life

Rabbi Aharon Ziegler

Associate Member, Young Israel Council of Rabbis

Now that the intense and joyous Chagim of Tishrei are behind us, we once again come to Bereishis, a new beginning and opportunity to make a fresh new start.

I heard a story from Rav Bienenfeld about two men, who during Hakafot of Simchat Torah, were standing in back of the shul, watching the dancing but not participating. When the rabbi approached them and invited them to join the dancing, they responded that they didn't feel right dancing with the Torah. They explained that last year they didn't learn much Torah and didn't particularly accomplish much in self-improvement to being a better person. Therefore, they didn't feel it would be proper to rejoice and dance with the Torah.

The rabbi responded, "You are right". You see, there are two different Kibbudim (honors) given out on Simchat Torah: Chatan Torah and Chatan Bereishis. True, insofar as celebrating Chatan Torah, I could see your point, you may not feel worthy of dancing with the Torah. But there is another Kibbud, that of Chatan Bereishis, and regarding this Kibbud, everyone can rejoice. For even if you felt short of accomplishments, now can be the time to pick yourselves up and begin dancing for all the Torah and ethical improvements you PLAN to achieve and WILL achieve in the coming year."

True, there are many reasons why we find it hard to embark upon new beginnings. We think of old age, physical and emotional weaknesses, past failures, frustrations and defeats, the excuses are many. Our Chazal understood these frailties all too well and stated, "KOL HAT'CHALOT KASHOT"- 'ALL BEGINNINGS ARE DIFFICULT' (Taanit 10b-Tos Pesi'a). And yet, with some fortitude and faith in the human spirit, as King David wrote in Tehillim, "Man was created no less than in G-d's image and just a bit lower than the angels crowned with glory and honor"(8:6), we have the ability to soar once again.

In our Parasha, Chava (Eve) was given her name as "EIM KOL CHAI"- MOTHER OF ALL LIVING THINGS (3:20) only after her defeat by the Nachash (snake). It is by G-D's design that the Torah interrupts the narrative of her creation with the story of the first sin, and only then tells us about her name. Teaching us a vital lesson that before the sin it was clear that Chava's role would be to procreate. According to the Midrash, she had already given birth to Kayin and Hevel. However,

after she transgressed, she felt terrible and depressed, she felt as a failure in her G-D given mission, for instead of bringing life to the world, she brought death. And yet, the Torah deliberately makes the point that she received her name "Chava" AFTER the sin, teaching us, that despite her mistake, she still had the opportunity to fulfill her purpose in life.

Life so often resembles the plight of the sinner who instead of despairing, pushes up and forward and discovers the unexpected, that not in spite of his past but because of his past, he is able to achieve more than he ever imagined. The famous Rabbi Shimon ben Lakish (Resh Lakish) was a noted bandit and robber, but turned his life around and became one of the greatest Torah Scholars of his generation. All it takes is the courage to take that first step and begin AGAIN- that's "BEREISHIS."

Meafar Kumi

Rabbi Ronen Shaharabany

Graduate, NCYI Rabbinic Training Program

בראשית ה, א), מלמד) "ספר תולדת אדם" איתא בגמרא (סנהדרין לח:): אמר ריש לקיש, מאי דכתיב זה ה לאדם הראשון דור דור ודורשיו, דור דור וחכמיו. כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח "שהראהו הקב להרב יוסף דוד), מדוע אדם הראשון נתעצב דווקא) "צמח דוד" כ. הקשה ה" בתורתו ונתעצב במיתתו, ע במיתתו של רבי עקיבא, ולא במיתת צדיק אחר

אדם הראשון חטא באכילת עץ הדעת, ולמעשה עשה תשובה על חטאו. וכדברי הגמרא (עירובין יח:): היה רבי מאיר אומר, אדם הראשון חסיד גדול היה, כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו ישב בתענית מאה ושלישים שנה, ל"ופירש מן האשה מאה ושלישים שנה, והעלה זרזי תאנים על בשרו מאה ושלישים שנה, עכ

רבי חמא בשם רבי חנינא בר רבי יצחק אמר, יצא , "ויצא קין מלפני ה" (כתוב במדרש (בראשית רבה כב, יג שמח. פגע בו אדם הראשון, אמר לו מה נעשה בדינך, אמר לו קין עשיתי תשובה ונתפשרתי. התחיל אדם הראשון מטפה על פניו, אמר כך היא כחה של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון ואמר כ"תהלים צב), ע) "מזמור שיר ליום השבת"

ונראה שפירושו על פי הגמרא ביומא (פ:): שעל ידי "עשיתי תשובה ונתפשרתי" למה התכוון קין שאמר דהיינו שחטאו לא נשאר בגדר זדון אך , "נתפשרתי" תשובה מיראה, זדונות נעשות לו כשגגות. וזה שאמר קין ונהפך לשוגג. נמצא שתשובתו של קין הייתה תשובה מיראה. וממילא, אדם, "פשרה" לא נמחק, אלא נעשה בו הראשון, שלמד לעשות תשובה מקין, גם כן עשה תשובה מיראה

כתוב בגמרא (ברכות סא:): בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו, רבינו, עד כאן? אמר להם, אפילו נוטל את נשמתך. אמרתי, מתי - "ואהבת את ה' אלקיך בכל נפשך" כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה יבוא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו? היה מאריך באחד עד שיצאה נשמתו באחד. יצאה בת קול כ"ואמרה, אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד, ע

ה. "רבי עקיבא הוא סמל לאהבת ה'. כל ימיו הצטער מתי יוכל למסור את נפשו מרוב אהבתו העזה להקב וכידוע, יום המיתה הוא יום של תשובה, שהמיתה היא מזבח כפרה לחטאי האדם, ואפילו מכפר על חילול ה'. ומשמעות הדברים, שרבי עקיבא מת מתוך אהבת ה', מתוך תשובה מאהבה. ורבי שמשון מאוסטרופוליא כתב

ראשי תיבות אהבה חפיצה דביקות, שהם "אחד", "אחד" (ניצוצי שמשון עמ' כד), מה שאמרו שנשמתו יצאה ב ג' לשונות של חיבה (בראשית רבה פ, ז), להורות שמיתתו של רבי עקיבא הייתה מתוך אהבה עזה שאין 'להורות שנשמתו יצאה מרוב אהבתו לה, "אהבה" עולה בגימטריא "אחד" כדוגמתה. וכן

ידועה הסתירה (יומא פו:): אמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות, והאמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות. והתירוץ, כאן מיראה וכאן מאהבה. על ידי תשובה מיראה זדונות נעשות כשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה זדונות נעשות כזכויות

עתה נבין מדוע אדם הראשון נתעצב דווקא במיתתו של רבי עקיבא. איתא בגמרא (בבא בתרא עה.) אמר רבי ש. דהיינו, בעולם הבא, כשצדיק רואה "חנינא, מלמד שכל אחד ואחד נכוה מחופתו (חלקו) של חברו, ע שחלקו של חברו בגן עדן גדול יותר משלו, הוא מתעצב שהוא לא זכה להשיג חלק כה גדול כחברו. וזה שאדם הראשון נתעצב כשראה את מיתתו של רבי עקיבא, כי מיתתו הייתה מתוך תשובה מאהבה. ולרבי עקיבא חלק כה גדול בגן עדן, שהרי כל הזדונות נעשו לו כזכויות. אבל אדם הראשון, שחטא חטא כה גדול, ורק שב בתשובה מיראה, חטאו נשאר כשוגג, ונתעצב שחופתו כל כך קטנה לעומת חופתו של רבי עקיבא. אילו היה שב מאהבה, היה חלקו בגן עדן יותר גדול לאין שיעור

עולה 603, וההבדל ביניהם הוא "רבי עקיבא בן יוסף" (עם האותיות) עולה 616) "אדם הראשון", ויש לרמוז רמז שההבדל בין רבי עקיבא לאדם הראשון היה מידת האהבה – בבחינת "אהבה", "אחד" 13, גימטריא ובעבור אותה אהבה נתעצב אדם הראשון – "יצאה נשמתו באחד"

ומתוקים הדברים מדבש, שהרי התנא שאמר מימרא זו, שאדם הראשון נתעצב כשראה את מיתתו של רבי עקיבא, הוא ריש לקיש. וריש לקיש הוא גם התנא שחידש שתשובה מיראה זדונות נעשות לו כשגגות, ותשובה מאהבה זדונות נעשות לו כזכויות

מאמר החכם

יראה בלי אהבה אינה שלמות.

אהבה בלי יראה – לא כלום .

רבי מאיר אהרן מקרלין

NCYI Divrei Torah Bulletin
a Project of the Young Israel Council of Rabbis